

3 söndagen efter påsk

Pastor Johannes Rydh
Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Predikan på distans, 11 maj 2025

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Bön: Herre, himmelske Fader! Vi tackar dig för ditt heliga Ord som du har uppenbarat för oss. Låt din helige Ande komma till oss i denna stund och föra oss djupare in i din sanning. Låt oss alltid troget hålla fast vid ordet och tron så att vi till sist får komma hem till himmelen och vara hos dig. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Joh. 7:1–8 (2 årgången)

När Jesus hade talat till lärjungarna, såg han upp mot himlen och bad: ”Fader, stunden har kommit. Förhärliga din Son, för att Sonen må förhärliga dig. Du har gett honom makt över alla människor, för att han skall ge evigt liv åt alla dem som du har gett åt honom. Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus. Jag har förhärligat dig på jorden genom att fullborda det verk som du har gett mig att utföra. Fader, förhärliga nu mig med den härlighet som jag hade hos dig innan världen var till. Jag har uppenbarat ditt namn för de människor som du har tagit ut ur världen och gett mig. De var dina, och du gav dem åt mig, och de har hållit fast vid ditt ord. Nu har de förstått att allt vad du har gett mig kommer från dig. Ty de ord som du har gett mig har jag gett dem, och de har tagit emot dem och har verkligen förstått att jag har utgått från dig, och de tror att du har sänt mig.”

Dagens text inleder det som brukar kallas Jesu översteprästerliga förbön. Det var på skärtorsdagskvällen, och Jesus hade undervisat lärjungarna med en lång predikan, som evangelisten återger i kapitel 13–16, och han avslutade nu med en bön. Här har vi också ett konkret exempel på hur Jesus är vår förbedjare, som det också står: ”Men om någon syndar, har vi en som för vår talan inför Fadern – Jesus Kristus som är rättfärdig. Han är försoningen för våra synder, och inte bara för våra utan också för hela världens.” (1 Joh. 2:1–2)

Jesus bad: ”Fader, stunden har kommit. Förhärliga din Son, för att Sonen må förhärliga dig.” Under hela sitt liv på jorden hade Jesus förhärligat Fadern genom att fullständigt uppfylla lagen. Lagen var given åt människorna, och kräver av oss fullständig lydnad i alla dess föreskrifter. För oss som fördärvats av arvsynden är det omöjligt att följa lagen. Vi kan inte älska Gud över allting och vår nästa som oss själva. Men Sonen, som var sann Gud av evighet, blev människa och gick in under lagens ok i vårt ställe. Snart skulle detta nå sin kulmen och fullföljas i lidandet och döden på korset, då han tog på sig alla våra synder. Genom detta fullbordades hela Guds frälsningsverk som Fadern hade gett Sonen att utföra. Så förhärligade Sonen Fadern genom sin fullkomliga lydnad.

På påskdagen blev så också Sonen förhärligad av Fadern genom uppståndelsen. Det var bekräftelsen på att hans översteprästerliga offer accepterats som gottgörelse för hela världens synd, till rättfärdighet för var och en som tror. Därefter förhärligades han också genom himlafärden och att han nu sitter på Guds högra sida. I detta ligger återupptagandet av alla de gudomliga egenskaper som han i sin mänskliga natur under förnedringens tid visserligen fortfarande besuttit, men inte gjort fullt bruk av. Likväl var han hela tiden Gud. Han var inte bara en människa och en framstående profet som Gud adopterat eller kommit över på ett särskilt sätt. Nej, han var redan före tidens begynnelse Gud av Gud, ljus av ljus, sann Gud av sann Gud. Jesus sade: ”Fader, förhärliga nu mig med den härlighet som jag hade hos dig innan

världen var till.” Han hade hela den gudomliga härligheten av evighet. Men för att han skulle kunna försona världen lät han sig för en tid bli utblottad och framstod som en enkel, fattig människa, vår like.

Jesus sade: *”Du har gett honom makt över alla människor, för att han skall ge evigt liv åt alla dem som du har gett åt honom.”* Här ligger två viktiga saker: Fadern har gett de kristna till Sonen, och Sonen ger dem evigt liv. På intet sätt samverkar människan med Gud i frälsningen eller kommer med några egna gärningar. Våra egna verk är befleckade av synden och kan varken uppfylla lagen eller förtjäna det eviga livet. Nej, det kommer som en fri gåva från Gud, utan krav på motprestationer. Det är Gud som har friköpt oss, och det är Gud som omvänder oss. Själva bidrar vi ingenting.

Att ”Fadern gett dem åt Sonen” är ett uttryck för utkorelsen. Denna lära säger att Gud före tidens begynnelse utvalt de kristna till salighet. Paulus skriver:

Ty dem som han i förväg har känt som sina har han också förutbestämt till att formas efter hans Sons bild, för att Sonen skulle vara den förstfödde bland många bröder. Och dem som han har förutbestämt har han också kallat. Och dem som han har kallat har han också förklarat rättfärdiga. Och dem som han har förklarat rättfärdiga har han också förhärligat.
(Rom. 8:29–30)

Hur detta går ihop med Skriftens klara och tydliga lära att Guds nåd gäller hela världen och att Gud vill att alla ska bli frälsta, det kan vi inte förstå med förnuftet. Det hör till Guds fördolda hemlighet. Men vi ska låta utkorelsen vara oss till tröst, nämligen att det är han som utvalt oss och inte vi som utvalt honom. Då lugnas det oroliga hjärtat som bekymrar sig över sina egna svagheter. Frälsningen beror inte på oss själva, utan endast på honom som vunnit seger på korsets stam.

Vad är nu det eviga livet som Sonen ger åt de sina? Jesus fortsatte: *”Detta är evigt liv att de känner dig, den ende sanne Guden, och den som du har sänt, Jesus Kristus.”* Att vara kristen och troende innebär att vi känner den ende sanne Guden. Att komma till kunskap om Gud sker inte på något annat sätt än genom Guds ord. Inga fromma funderingar eller mänsklig religiositet kan komma fram till vem Gud är. Det är Gud själv som uppenbarat sig själv för oss genom den heliga Skrift. Utan Guds ord finns inget evigt liv.

Men att *känna Gud* betyder nu någonting mer än att *känna till Gud*. Den intellektuella kunskapen kan även ateister ha. De har kanske fått katekesundervisning om Bibelns lära och blivit konfirmerade, utan att för den sakens skull ha evigt liv. De skriftlärdade och fariseerna på Jesu tid var mycket väl bekanta med GT, men förkastade Guds Son. Djävulen själv har kunskap om vem Gud är, men han tror inte.

Att känna Gud är inte bara att ha kunskap om Gud, utan att också *tro* på honom som vår frälsare. Att känna Gud är en innerlig gemenskap med vår Herre och Frälsare. Den troende sätter all sin tillit till honom, har sin trygghet i honom, och förväntar sig allt gott av honom. Ett nyfött litet barn får i dopet det eviga livet som gåva genom tron, långt innan det med förnuft och förstånd inhämtat de vuxnas kunskap om Gud. Men när barnet sedan växer upp och får undervisning i Guds ord fördjupas gemenskapen med Gud genom denna kunskap.

De kristna är kristna därför att Gud ensam har utvalt dem, uppenbarat sitt Ord för dem och fört dem in i kunskap om den ende sanne Guden. Jesus sade: *”Jag har uppenbarat ditt namn för de människor som du har tagit ut ur världen och gett mig. De var dina, och du gav dem åt mig, och de har hållit fast vid ditt ord.”* I världen, dvs i djävulens rike, anses inte Guds ord ha något stort värde. Men Guds barn har tagits ut ur världen och givits till Sonen. De kännetecknas av att de enträget håller fast vid Guds ord och inte låter sig lockas bort av falska läror. Djävulen kommer ofta med sitt gift och vill få oss att kompromissa med Guds ord, att inte ta det på så stort allvar och försumma det i vårt dagliga liv. Så har de flesta kyrkor i vår tid övergett Guds ord som sin självklara grund, och genom den liberala bibelkritiken ersatt Guds ords sanningar med människors falska tankar. Där är avfallet mycket stort. Så mycket större bör då inte vår iver vara att hålla fast vid Ordet så som det uppenbarats för oss av Gud själv!

Vår text avslutas med orden: *”Nu har de förstått att allt vad du har gett mig kommer från dig. Ty de ord som du har gett mig har jag gett dem, och de har tagit emot dem och har verkligen förstått att jag har utgått från dig, och de tror att du har sänt mig.”* Jesu undervisning är inte hans egen, utan Guds. Ordet har förmedlats av profeter, apostlar och evangelister, men ursprunget är den helige Ande. Det vittnar om

att Fadern har sändt Sonen till att frälsa oss från alla våra synder. Endast i Jesus Kristus finns den sanning som ger oss frid. Han som led och dog som en utblottad förbrytare, honom har Fadern förhålligat och upphöjt över allt.

Som mottagare av Guds nåd ska också vi förhålliga Gud här i detta livet. Vi ber om detta i Fader Vår, när vi ber: "helgat varde ditt namn". Guds namn är i sig heligt, men vi ber att det också ska vara heligt hos oss. Detta sker när vi i våra kyrkor och församlingar låter Guds Ord förkunnas, när vi håller fast vid det, tror på det och lever efter det. Vi förhålligar också Gud när vi prisar och tackar honom. Även om våra liv här på jorden är ofullkomliga på grund av synden, vet vi att vi har vårt slutgiltiga hopp och mål i himmelens härlighet. Det är vårt andliga hem, till vilket vi längtar. Genom tron på Jesus Kristus har Gud gjort oss saliga, så att också vi inför det eviga livet då får stå förhålligade till både kropp och själ.

Amen.

Bön: Herre vår Gud, himmelske Fader. Vi tackar dig för löftet genom din Son, att den bedrövelse som övergår oss skall vara endast en liten tid och sedan vändas i evig glädje. Vi ber dig: Giv oss nåd att rätt lära känna dig och den du har sändt, Jesus Kristus, han som är vägen, sanningen och livet. Hjälp oss genom din helige Ande i alla prövningar, så att vi inte fäller modet utan står fasta i ordet och tron och till sist får ta emot det oförstörbara arvet som är förvarat åt oss i himmelen. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt Ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Hans helige Ande stadfäste Ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan Ordets görare, och dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod, intill änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.